

550

Besluit van 18 oktober 1991, houdende regels ter uitvoering van artikel 10, eerste en tweede lid, van de Wet op het consumentenkrediet (Besluit vergunningaanvraag Wet op het consumentenkrediet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 28 mei 1991, nr. 91046395 WJA/W, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Financiën;

Gelet op artikel 10, eerste en tweede lid, van de Wet op het consumentenkrediet (Stb. 1990, 395);

Gehoord de Adviescommissie consumentenkrediet;

De Raad van State gehoord (advies van 1 oktober 1991, nr. W10.91.0274);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 11 oktober 1991, nr. 91087616 WJA/W, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Financiën;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: de Wet op het consumentenkrediet (Stb. 1990, 395);
- b. vergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 9 van de wet;
- c. onderneming: de onderneming, waarvoor een vergunning wordt aangevraagd.

Artikel 2

Een aanvraag om een vergunning moet schriftelijk worden ingediend bij Onze Minister.

Artikel 3

1. Bij de aanvraag moeten de volgende gegevens worden verstrekt:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de rechtsvorm, de handelsnaam, en het adres van de onderneming alsmede de naam en het adres van de bedrijfsleiders en de beheerders, tenzij artikel 4, tweede lid, van toepassing is;
 - c. een opgave van het eigen vermogen dat binnen de onderneming

- beschikbaar is ten behoeve van het deelnemen aan krediettransacties;
- d. de criteria die de aanvrager voornemens is ten grondslag te leggen aan het al dan niet inwilligen van kredietaanvragen;
 - e. gegevens die inzicht geven in het beleid dat de aanvrager voornemens is te voeren ten aanzien van kredietnemers die nalatig zijn in de nakoming van hun verplichting tot betaling ingevolge de krediettransactie.
2. Indien de aanvraag wordt gedaan door een rechtspersoon, moeten daarbij voorts de volgende gegevens worden verstrekt:
- a. de naam en het adres van iedere bestuurder van die rechtspersoon, tenzij artikel 4, tweede lid, van toepassing is;
 - b. indien een vergunning wordt aangevraagd met het oog op toepassing van artikel 12 van de wet:
 - 1°. een opgave van de bij de rechtspersoon aangesloten instellingen waarvoor de vergunning mede dient te gelden;
 - 2°. gegevens waaruit blijkt dat de rechtspersoon beschikt over voldoende mogelijkheden tot deskundige ondersteuning van de aangesloten instellingen;
 - 3°. gegevens waaruit blijkt dat de rechtspersoon gemachtigd is de aangesloten instellingen bij de aanvraag en ook overigens voor de toepassing van hoofdstuk II van de wet te vertegenwoordigen.

Artikel 4

1. Bij de aanvraag moeten de volgende bescheiden worden overgelegd:
 - a. een ontwerp van het beschikbaar te stellen prospectus, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van de wet;
 - b. een ontwerp van de akte, bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de wet, alsmede van de schriftelijke bevestiging, bedoeld in artikel 32, eerste lid, van de wet;
 - c. indien de aanvrager voornemens is gebruik te maken van de diensten van een of meer kredietbemiddelaars: een ontwerp van de provisie-overeenkomst, bedoeld in het Besluit provisie kredietbemiddeling (Stb. 1991, 548).
2. Indien de onderneming is ingeschreven in het handelsregister, moet bij de aanvraag voorts een uittreksel van het ter zake van de onderneming in het handelsregister ingeschrevene worden overgelegd.
3. Indien de aanvraag wordt gedaan door een rechtspersoon, moeten daarbij voorts de statuten van die rechtspersoon worden overgelegd.

Artikel 5

1. Bij de indiening van de aanvraag is een vergoeding verschuldigd van f 550.
2. Het in het eerste lid genoemde bedrag kan, in verband met geldontwaarding, door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, worden gewijzigd. Een aldus bij ministeriële regeling vastgesteld bedrag treedt in de plaats van het in het eerste lid genoemde bedrag.

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de wet in werking treedt.

Artikel 7

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit vergunningaanvraag
Wet op het consumentenkrediet.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 18 oktober 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

Uitgegeven de *veertiende* november 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

ALGEMEEN

1. Inleiding

Dit besluit geeft uitvoering aan artikel 10, eerste en tweede lid, van de Wet op het consumentenkrediet (WCK) (Stb. 1990, 395). Het gaat hier in de eerste plaats om regels betreffende de wijze, waarop de aanvraag om een WCK-vergunning moet worden ingediend. Voorts is in het besluit geregeld welke gegevens bij de aanvraag moeten worden verstrekt en welke bescheiden daarbij moeten worden overgelegd. Ten slotte wordt in het besluit het bedrag vastgesteld dat de aanvrager voor de aanvraag is verschuldigd (leges).

Het ontwerp van het besluit is overeenkomstig artikel 50, derde lid, van de WCK voor advies voorgelegd aan de Adviescommissie consumentenkrediet. De commissie kan zich met het besluit verenigen.

2. Inhoud van het besluit

2.1 *Indiening van de aanvraag*

Het besluit bevat enkele procedurele bepalingen met betrekking tot de wijze waarop de aanvraag om een WCK-vergunning moet worden ingediend. Ter wille van de rechtszekerheid is bepaald dat een vergunning schriftelijk moet worden aangevraagd. Aangezien de Minister van Economische Zaken ingevolge artikel 11, eerste lid, van de WCK bevoegd is om op de aanvraag te beslissen, is voorts bepaald dat de aanvraag bij hem moet worden ingediend.

2.2 *Gegevens en bescheiden*

Een WCK-vergunning kan slechts worden geweigerd, indien een van de in artikel 13 van de WCK genoemde weigeringsgronden aanwezig is. Dit is het geval, indien er gegronde reden is om aan te nemen dat de feitelijke toestand afwijkt van het in of bij de aanvraag vermelde, dat bij de kredietverlening zal worden gehandeld in strijd met het bij of krachtens de WCK bepaalde of anderszins in strijd met de norm van goed kredietgeverschap, of dat de aanvrager bij de kredietverlening niet voor eigen rekening en risico zal optreden. De op grond van het onderhavige besluit te verschaffen gegevens en bescheiden dienen de Minister van Economische Zaken in staat te stellen om te toetsen of deze weigeringsgronden zich voordoen. Voorts moeten de gegevens en bescheiden de minister mede een handvat bieden bij de beoordeling of en, zo ja, welke beperkingen en voorschriften ten aanzien van de vergunning moeten gelden (vgl. artikel 14 van de WCK). Ten slotte voorziet het besluit er in dat bij een aanvraag om een vergunning voor een rechtspersoon en daarbij aangesloten instellingen te zamen als bedoeld in artikel 12 van de WCK de nodige gegevens en bescheiden worden verschaft om te kunnen bepalen of aan de daartoe in het eerste lid van dat artikel opgenomen vereisten is voldaan.

In het onderhavige besluit zijn de noodzakelijke voorschriften opgenomen die de minister in staat moeten stellen vergunningaanvragen te toetsen aan de hierboven genoemde wettelijke bepalingen. Zo bevat het besluit enkele bepalingen die ertoe strekken dat de identiteit van de aanvrager van een WCK-vergunning en van die van de onderneming waarvoor een vergunning wordt aangevraagd kan worden vastgesteld. Gevolg gevend aan het in de memorie van toelichting bij de WCK

(Kamerstukken II 1986/87, 19 785, nr. 3, blz. 41) uitgesproken voornemen is voorts bepaald dat de adspirant-kredietgever ontwerpen van de door hem te gebruiken akte, schriftelijke bevestiging en prospectus moet overleggen. Indien gebruik zal worden gemaakt van de diensten van kredietbemiddelaars, moet tevens een ontwerp van de met de kredietbemiddelaar te sluiten provisie-overeenkomst worden overgelegd. Voorts dient hij inzicht te geven in het door hem te voeren acceptatie- en incassobeleid. Met name aan de hand van de hiervoor genoemde gegevens en bescheiden zal worden getoetst of bij de kredietverlening in strijd zal worden gehandeld met het bij of krachtens de WCK bepaalde dan wel met hetgeen anderszins van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht (artikel 13, onder b, WCK). Voorts verplicht het besluit ertoe bij de vergunningaanvraag opgave te doen van het eigen vermogen dat binnen de onderneming beschikbaar is ten behoeve van het deelnemen aan krediettransacties. Deze verplichting is opgenomen in verband met de beoordeling of de adspirant-kredietgever voor eigen rekening en risico zal kunnen optreden (artikel 13, onder c, WCK), hetgeen in aanvulling daarop ook getoetst kan worden aan de hand van andere gegevens en bescheiden, met name het prospectus en de akte.

Bij een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wet op het consumptief geldkrediet (WCGK) (Stb. 1972, 399) was de praktijk dat ten aanzien van de betrokken onderneming steeds tevens een uittreksel uit het handelsregister moest worden overgelegd. De ervaring heeft geleerd dat dit uittreksel voor de beoordeling van de vergunningaanvraag nuttige en betrouwbare informatie bevat. Deze onder de WCGK vigerende praktijk is in het onderhavige besluit derhalve geformaliseerd. Het besluit voorziet erin dat enkele in het handelsregister opgenomen gegevens afzonderlijk dienen te worden verstrekt, indien de betrokken onderneming niet is ingeschreven in het handelsregister. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij een vergunningaanvraag voor een nieuwe onderneming, die op het tijdstip waarop de aanvraag wordt ingediend (nog) niet in het handelsregister is ingeschreven.

Volledigheidshalve zij nog gewezen op artikel 75, tweede lid, van de WCK, dat een overgangsregeling bevat voor kredietgevers die hun werkzaamheid reeds rechtmatig uitoefenen op het tijdstip van inwerking-treding van de WCK. Indien zij binnen drie maanden na dat tijdstip een WCK-vergunning aanvragen, blijft ten aanzien van hen hoofdstuk II van de wet buiten toepassing totdat op de aanvraag onherroepelijk is beslist. Hoewel zulks betekent dat ook het onderhavige besluit in deze gevallen formeel buiten toepassing blijft, zal aan de betrokken aanvragers wel worden verzocht de in het onderhavige besluit vermelde gegevens en bescheiden te verschaffen, voor zover deze nog niet bij het Ministerie van Economische Zaken bekend zijn. Een uitzondering hierop zal worden gemaakt voor de kredietinstellingen die beschikken over een vergunning op grond van de Wet toezicht kredietwezen (WTK) (Stb. 1978, 255). Bij deze instellingen zal de vergunning, afgezien van de eventuele toepassing van artikel 12 van de WCK, ingevolge artikel 75, tweede lid, derde volzin, van de WCK zonder meer worden verleend voor zover de aanvrager in het bezit is van een WTK-vergunning en de aanvraag betrekking heeft op de voortzetting van een rechtmatige werkzaamheid als kredietgever.

2.3 Leges

De leges voor een vergunningaanvraag zijn in het besluit vastgesteld op f 550,-, welk bedrag bij ministeriële regeling aan inflatoire ontwikkelingen kan worden aangepast. De hoogte van dit bedrag is zodanig dat sprake is van een kostendekkend tarief.

Ook hier is het in artikel 75, tweede lid, van de WCK geregelde overgangsrecht van belang. Aangezien hoofdstuk II van de WCK buiten toepassing blijft voor degenen die een vergunning aanvragen onder de werking van deze overgangsregeling, zijn zij geen leges verschuldigd. Voorwaarde is wel dat de aanvraag om een WCK-vergunning binnen drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van de WCK wordt ingediend.

3. Deregulering

Met het oog op de toetsing van het onderhavige besluit aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18) wordt nog het volgende opgemerkt.

De in het besluit opgenomen regels inzake de bij de vergunningaanvraag te verschaffen gegevens en bescheiden bevatten in hoofdlijnen een combinatie van hetgeen gold onder het regime van de WCGK en de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (WAS) (Stb. 1976, 515). Artikel 12, eerste lid, van de WCGK bevatte een betrekkelijk summiere regeling van de gegevens en bescheiden die bij de aanvraag om een WCGK-vergunning moesten worden verschaft. In de praktijk werd een aanvullende regeling gehanteerd (opgenomen in bijlage 2 van de circulaire van de Staatssecretaris van Economische Zaken, A.J. Evenhuis, van 12 januari 1988 (Stcrt. 26), betreffende wijziging uitvoering WAS en WCGK). Met betrekking tot de WAS kan worden verwezen naar de artikelen 1 respectievelijk 2 van de Uitvoeringsbeschikking Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (Stcrt. 1984, 79). In deze artikelen was bepaald welke gegevens een aanmelding ter inschrijving als afbetalingsleverancier respectievelijk een aanvraag om een vergunning voor het optreden als afbetalingsfinancier moesten bevatten.

De hoogte van de leges voor een vergunningaanvraag wijkt daarentegen af van hetgeen onder de WCGK en de WAS gold. Zoals hierboven vermeld, is in het onderhavige besluit uitgegaan van een kostendekkend tarief. Voor de behandeling van een aanvraag om een WCGK-vergunning was in het geheel geen vergoeding verschuldigd. De hoogte van de leges voor de behandeling van de aanmelding ter inschrijving en van de vergunningaanvraag was geregeld in artikel 9 van het Uitvoeringsbesluit Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (Stb. 1963, 547) en bedroeg sedert 1 augustus 1975 f 12,50.

Het besluit voorziet in één geval in delegatie van regelgeving. Het betreft de vaststelling van de hoogte van de leges voor een vergunningaanvraag, welke bij ministeriële regeling kan worden gewijzigd. Wijziging is slechts mogelijk, indien geldontwaarding daartoe aanleiding geeft.

Met betrekking tot de handhaving van het besluit wordt het volgende opgemerkt. Zolang de aanvrager van een WCK-vergunning de verlangde gegevens en bescheiden niet verschaft of de leges niet betaalt, wordt niet op de aanvraag beslist. Dit is thans geregeld in artikel 10, derde lid, van de WCK en zal in de toekomst voortvloeien uit artikel 4.1.1.5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Kamerstukken II 1988/89, 21 221, nrs. 1-2). Indien bij de aanvraag onjuiste gegevens of bescheiden worden verschaft, kan de vergunning worden geweigerd op grond van artikel 13, onder a, van de WCK. Indien achteraf blijkt dat onjuiste gegevens zijn verstrekt, kan dit onder omstandigheden een grond opleveren voor intrekking van de vergunning dan wel voor het vaststellen van beperkingen of voorschriften (artikel 17, eerste lid, onder a, van de WCK).

De aard van het besluit brengt met zich mee dat daaruit zekere administratieve lasten voortvloeien voor degenen die een WCK-vergunning aanvragen. Er is evenwel naar gestreefd deze lasten tot een minimum te

beperken. Uitgangspunt is dat slechts gegevens en bescheiden worden verlangd, die voor een toetsing van de vergunningaanvraag aan de bij en krachtens de WCK gestelde voorschriften strikt noodzakelijk zijn. De verlangde gegevens en bescheiden zijn voorts van dien aard dat adspirant-kredietgevers deze zonder tijdrovend onderzoek zullen kunnen verschaffen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Het in onderdeel c omschreven begrip «onderneming» betreft het organisatorisch verband dat toebehoort aan de vergunninghouder en van waaruit de feitelijke werkzaamheden als kredietgever plaatsvinden. Uit het stelsel van de WCK vloeit voort dat de verlening van een WCK-vergunning een tweeledig karakter heeft. De vergunning wordt verleend aan degene die de vergunning aanvraagt of namens wie de vergunning wordt aangevraagd (in het onderhavige besluit en in de WCK aangeduid als «aanvrager» c.q. «vergunninghouder»). Tevens geldt dat de vergunning wordt verleend voor een bepaalde onderneming. De vergunning blijft echter gekoppeld aan de persoon van de vergunninghouder. Indien de onderneming wordt overgedragen aan of overgaat op een andere persoon, moet die andere persoon een nieuwe vergunning aanvragen. De oude vergunning vervalt van rechtswege (vgl. artikel 18, eerste en derde lid, van de WCK).

Artikel 2

Deze bepaling stemt materieel overeen met artikel 4.1.1.1 van het wetsvoorstel Algemene wet bestuursrecht. Aanvragen om een WCK-vergunning worden bij het Ministerie van Economische Zaken behandeld door de Hoofdafdeling Financieel Marktbeleid van het Directoraat-Generaal voor Diensten, Midden- en Kleinbedrijf en Ordening, Postbus 20101, 2500 EC Den Haag.

Artikel 3

Het afzonderlijk verstrekken van de in het eerste lid, onder b, vermelde gegevens kan achterwege blijven, indien de onderneming is ingeschreven in het handelsregister. Deze gegevens blijken dan immers reeds uit het ingevolge artikel 4, tweede lid, over te leggen uittreksel uit het handelsregister. Volledigheidshalve zij vermeld dat met het adres van de onderneming wordt bedoeld de lokatie van het perceel waar de onderneming waarvoor de vergunning wordt aangevraagd feitelijk wordt gedreven. De bedrijfsleiders onderscheidenlijk beheerders van de onderneming zijn degenen die algemene leiding geven aan de onderneming onderscheidenlijk onmiddellijke leiding geven aan de bedrijfsuitoefening in de onderneming (vgl. artikel 1, onder f en g, van de WAS). Voor zover deze personen en de aanvrager dezelfde personen zullen zijn, hetgeen bijvoorbeeld bij eenmansbedrijven het geval zal zijn, kan bij de verlangde opgave worden verwezen naar de gegevens, vermeld ingevolge het eerste lid, onder a.

Het eerste lid, onder c, verplicht ertoe bij de aanvraag opgave te doen van het eigen vermogen dat beschikbaar is voor het afsluiten van krediettransacties. Zoals in de memorie van toelichting bij de WCK (Kamerstukken II 1986/87, 19 785, nr. 3, blz. 42) is opgemerkt, impliceert het voor eigen rekening en risico optreden bij de kredietverlening een inzet van eigen vermogen door de vergunninghouder. De verlangde opgave van het eigen vermogen vormt derhalve een belangrijk element voor de

beoordeling of de weigeringsgrond van artikel 13, onder c, van de WCK van toepassing is. De invulling van het begrip «eigen vermogen» zal door algemeen erkende bedrijfseconomische waarderingsregels worden bepaald.

Het eerste lid, onder d, betreft het door de adspirant-kredietgever te voeren acceptatiebeleid. Het gaat er hier met name om dat inzicht wordt geboden in het gewicht dat inkomsten, bepaalde vaste lasten en andere door de adspirant-kredietgever aan te geven elementen in de schaal leggen bij de beoordeling of een kredietaanvraag moet worden ingewilligd. In de regel zal dit naar verwachting niet of slechts ten dele kunnen worden afgeleid uit het ontwerp-prospectus, aangezien de aan het acceptatiebeleid ten grondslag liggende criteria daarin niet in extenso behoeven te worden vermeld. Slechts in de uitzonderingsgevallen waarin een prospectus wèl alle relevante gegevens bevat, zal ter voldoening aan de onderhavige bepaling naar het ingevolge artikel 4, eerste lid, onder b, over te leggen prospectus kunnen worden verwezen.

Het eerste lid, onder e, heeft betrekking op het beleid inzake achterstanden en incasso. Ingevolge deze bepaling zal de adspirant-kredietgever onder andere dienen aan te geven welk beleid hij in voorkomende gevallen voornemens is te voeren ten aanzien van problematische schuldsituaties. Deze informatie is van belang om te kunnen bezien of de adspirant-kredietgever een constructieve gedragslijn als bedoeld in onderdeel 6 van de algemene gedragsregelen en richtlijnen van de Erecode van de Vereniging van Financieringsondernemingen in Nederland zal volgen.

De ingevolge het eerste lid, onder d en e, te verschaffen informatie is niet aan vormvoorschriften gebonden. Indien, zoals in de praktijk van de WCGK is gebleken, het acceptatie-, achterstanden- en incassobeleid door een toekomstige kredietgever wordt vastgelegd in (interne) richtlijnen, ligt het in de rede dat deze richtlijnen worden overgelegd, indien nodig vergezeld van aanvullende informatie. Mutatis mutandis geldt hetzelfde, indien het acceptatiebeleid geheel of ten dele blijkt uit een door de kredietgever los van het prospectus te hanteren aanvraagformulier. In dat geval ligt toezending van dat formulier in de rede. Ten slotte zij er nog op gewezen dat de op grond van het eerste lid, onder d en e, verschaftte gegevens de voornemens weergeven zoals die op het moment van de vergunningaanvraag bij de adspirant-kredietgever bestaan. Dit staat er dan ook niet aan in de weg dat de vergunninghouder later zijn beleid kan wijzigen, waardoor wellicht wordt afgeweken van de ten tijde van de vergunningaanvraag gepresenteerde voornemens. Ook het gewijzigde beleid dient uiteraard te voldoen aan de normering van de WCK. Dit zal worden gecontroleerd in het kader van het reguliere toezicht op de naleving van de WCK.

Het tweede lid, onder b, heeft betrekking op een vergunningaanvraag door een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid en daarbij aangesloten instellingen te zamen. Artikel 12, eerste lid, van de WCK stelt aan de verlening van een dergelijke vergunning een aantal voorwaarden. Mede op grond van de ingevolge de onderhavige bepaling te verstrekken gegevens kan worden beoordeeld of aan die voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 4

Zoals vermeld in onderdeel 2.2 van het algemeen deel van deze nota zal mede aan de hand van de ingevolge het eerste lid, onder a en b, te overleggen ontwerpen van akte, schriftelijke bevestiging en prospectus worden beoordeeld of de aanvrager naar verwachting zal handelen als goed kredietgever en of hij bij de kredietverlening voor eigen rekening en risico zal optreden. De akte en schriftelijke bevestiging zelf zullen worden

getoetst aan de in artikel 30, derde en vierde lid, van de WCK opgenomen voorschriften. Voorts zal onder andere worden bezien of geen bedingen zijn opgenomen die strijdig zijn met wettelijke voorschriften. Hierbij moet in de eerste plaats worden gedacht aan het bij en krachtens hoofdstuk IV van de WCK bepaalde. Daarnaast zal worden onderzocht of geen onredelijk bezwarende bedingen zijn opgenomen in de zin van afdeling 6.5.3 (Algemene voorwaarden) van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. De inhoud van het prospectus zal met name worden getoetst aan de bij en krachtens artikel 26, eerste en vierde lid, van de WCK gestelde regels. Het gaat hier om de in hoofdstukken II en III, afdeling 1, van het Besluit kredietaanbiedingen (Stb. 1991, 548) opgenomen voorschriften en om de vermelding in het prospectus van het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis, welke dient te worden berekend op de bij ministeriële regeling aangegeven wijze. Opgemerkt zij nog dat, indien de aspirant-kredietgever voornemens is verschillende akten, schriftelijke bevestigingen of prospectussen te gebruiken, de verschillende ontwerpen daarvan moeten worden overgelegd. Overigens houden de onderhavige bepalingen geen verplichting in om (één of meer) standaardakten te hanteren, maar wordt aangesloten bij de praktijk, waarin deze zijn gestandaardiseerd. Het voorgaande laat onverlet dat een kredietgever in een concrete situatie van een standaardakte kan afwijken.

Aan de hand van de ingevolge het eerste lid, onder c, te overleggen ontwerp-provisie-overeenkomst kan onder andere worden bezien of ook sprake zal zijn van een zorgvuldig acceptatiebeleid indien de behandeling van kredietaanvragen zal geschieden door tussenkomst van kredietbemiddelaars. De provisie-overeenkomst zal worden getoetst aan de in het Besluit provisie kredietbemiddeling (Stb. 1991, 516) opgenomen voorschriften.

Op het ingevolge het tweede lid te overleggen uittreksel uit het handelsregister is in onderdeel 2.2 van het algemeen deel van deze nota reeds ingegaan. Het derde lid, dat verplicht tot overlegging van de statuten indien een rechtspersoon een WCK-vergunning aanvraagt, heeft onder andere als doel inzicht te verkrijgen in zeggenschapsverhoudingen, vertegenwoordigingsbevoegdheden e.d. Ook artikel 13, eerste lid, van de WCGK bevatte een dergelijke verplichting. Indien sprake is van een aanvraag om een gezamenlijke vergunning voor een rechtspersoon met de daarbij aangesloten instellingen, kan aan de hand van de statuten tevens worden beoordeeld of de rechtspersoon beschikt over voldoende statutaire bevoegdheden om te waarborgen dat de aangesloten instellingen als goed kredietgever zullen handelen (artikel 12, eerste lid, onder a, van de WCK).

Artikel 5

De in dit artikel bedoelde leges dienen te worden betaald aan het Ministerie van Economische Zaken. Het bedrag kan worden voldaan door storting op postgirorekening 552710, onder vermelding van «vergunningsaanvraag Wet op het consumentenkrediet».

Over ontwerpen van een ingevolge het tweede lid vast te stellen ministeriële regeling, waarbij de hoogte van de leges wordt gewijzigd, zal op grond van artikel 50, derde lid, van de WCK steeds de Adviescommissie consumentenkrediet worden gehoord.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy